

качественным критериям, в которой личность осуществляет собственный выбор, определяется с культурными предпочтениями. В отличие от естественной основы обновления сил человека, досуг является специфическим, социальным способом регенерации этих сил.

Ключевые слова: досуг, досуговая деятельность, социализация, личность, факторы социализации.

OLIYNUK H., FIGOL N. Theoretical aspects of socialization of the person in the conditions of living activity.

The development of social and socio-pedagogical work in Ukraine over the past decade is characterized by a rethinking of traditional approaches to working with young people, significant changes and innovations in this area. This, in turn, necessitates its theoretical justification, requires the development of new forms, methods, means of social education of youth, taking into account its age and individual characteristics, modern technologies of social and socio-pedagogical activities, creative potential of leisure.

The article analyzes the scientific approaches to the concepts of "leisure activities", "socialization". Two approaches to the concept of socialization are revealed, namely: the subject-object, which considers socialization as a process of adaptation of the person to the society, which shapes the personality according to its culture, the person is given a passive role and the subject-subjective, which takes a person an active role in the process of socialization and not only adapts to the society, but also influences his life circumstances and himself. The socialization factors are analyzed: megafactors, macrofactors, mesofactors, microfactors.

The basic directions of leisure activity are distinguished. It has been determined that leisure activities are a source of mastering new activities that can enrich the educational process, contribute to broadening the general outlook of the person and the range of his socio-cultural knowledge, and be a significant complement to the process of socialization of the individual. Leisure is a sphere of social life, measured by quantitative and qualitative criteria, in which the individual makes his own choice, determined by cultural preferences. Unlike the natural basis for the restoration of human strength, leisure is a specific, social way to regenerate these forces.

Keywords: leisure, leisure activity, socialization, personality, factors of socialization.

DOI: <https://doi.org/10.31392/NZ-npu-148.2020.20>

УДК 373.3.015.31:781.22

Пуйова В. І.

**ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА
ДО ФОРМУВАННЯ СЛУХОВОЇ УВАГИ
МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У КЛАСІ ФОРТЕПІАНО**

Розвиток і модернізація музичної освіти в Україні в сучасних соціально-економічних умовах набувають все більшої значущості. Проблемою вищої педагогічної освіти сьогодні є проблема якісної підготовки фахівців для музичної школи, а також майбутніх учителів музичного мистецтва для загальноосвітньої школи. Випускники факультетів, які здійснюють підготовку вчителів музичного мистецтва, отримують загалом достатні знання з окремих дисциплін своєї спеціальності, але переважно не володіють необхідними специфічними навичками й уміннями, наприклад, формування слухацької уваги учнів.

У статті висвітлено особливості підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до формування слухової уваги молодших школярів, уміння враховувати вікові особливості, притаманні учням молодших класів, які у процесі музичної діяльності у класі фортепіано впливають на актуалізацію їхньої слухової уваги, оскільки вони мають вплив на спроможність молодших школярів до слухового зосередження, його інтенсивності та тривалості.

Це передбачає знання вчителем характерних ознак уваги у дітей від шести до десяти років, її виявів, закономірностей процесів її збудження та гальмування, і у зв'язку з цим застосування таких чинників впливу на молодших школярів, які є найефективнішими для кожної з мікрівікових груп. Впровадження запропонованої етапності формування слухової уваги молодших школярів проходило з урахуванням вікових особливостей молодших школярів. Тому майбутні учителі були зорієнтовані на оволодіння такою педагогічною майстерністю, яка б розширювала уявлення молодших школярів про художню творчість і, зокрема, творчість музичну, посилювала емоційну насиченість занять, сприяла розвитку асоціативного мислення, фантазії, уяви школярів, тобто забезпечувала музично-творчий розвиток молодших школярів у повному спектрі.

Ключові слова: *музична діяльність, слухова увага, молодші школярі, урок музичного мистецтва.*

Розвиток і модернізація музичної освіти в Україні в сучасних соціально-економічних умовах набувають все більшої значущості, що відображається як у наукових публікаціях, так і в державних документах [2]. Реалізувати поставлені завдання може вчитель музичного мистецтва, який має професійну компетентність та проявляє творчий підхід до педагогічної діяльності. Тому кардинальною проблемою вищої педагогічної освіти сьогодні є проблема якісної підготовки фахівців для музичної школи, а також майбутніх учителів музичного мистецтва для загальноосвітньої школи. Зумовлено це і тим, що останніми роками в підготовці учительських кадрів мистецького спрямування виявлено суттєві недоліки. Випускники факультетів, які здійснюють підготовку вчителів музичного мистецтва, отримують загалом достатні знання з окремих дисциплін своєї спеціальності, але переважно не володіють необхідними специфічними навичками й уміннями, наприклад, формування слухацької уваги учнів. Такий стан, на нашу думку, пов'язаний з тим, що, по-перше, впродовж усього часу функціонування цих факультетів доволі часто змінювалися навчальні плани і програми, а це не сприяло покращенню навчально-виховного процесу, а лише зменшувало кількість навчальних дисциплін і загальний обсяг годин, відведених на їх вивчення. По-друге, заняття з дисциплін музичного-естетичного циклу проводяться за традиційними методиками, запозиченими зі спеціальних музичних навчальних закладів, які не враховують специфіки музичної підготовки учнів початкових класів. Спостерігався розрив між загальнопедагогічною і конкретно методологічною підготовкою – складовими фахової підготовки вчителя музичного мистецтва, який має вирішувати завдання музично-естетичного виховання школярів та успішно організовувати різноманітні види дитячої музичної діяльності. Отже, вчитель музичного мистецтва – це ще й резерв заповнення дефіциту вчителів музики у загальноосвітній школі, зокрема в сільських і малокомплектних школах, де він часто є єдиним художньо компетентним фахівцем.

Формування музично-естетичної компетентності, як однієї з професійно значущих якостей учителя музичного мистецтва, є на сьогодні актуальною проблемою педагогіки вищої школи. Рівень сформованості музично-естетичної компетентності в поєднанні з педагогічною характеризує ступінь підготовленості майбутнього вчителя музичного мистецтва до музично-освітньої роботи в школі, є запорукою ефективності його музично-естетичної діяльності.

Серед науковців, які розглядають проблему компетентності фахівців, визначаються певні напрями, що відображають окремі аспекти: питання професійної підготовки вчителів (І. Зязюн, О. Дубасенюк, Т. Люріна, В. Семиченко, С. Сисоєва та ін.); вивчення творчої особистості, її потенційних можливостей, здібностей, властивостей, характерних рис (Б. Ананьєв, М. Бердяєв, Д. Богоявленська, В. Рибалка та ін.); психології музичного сприйняття (Л. Виготський, В. Медушевський, Б. Теплов та ін.); музично-перцептивних здібностей (Н. Ветлугіна, В. Моляко, В. Мясичев та ін.); формування готовності педагога до музично-естетичної діяльності (О. Апраксіна, В. Орлов, О. Рудницька та ін.); дослідження ефективних шляхів і методів розвитку творчої особистості в умовах естетичної діяльності (Н. Миропольська, Г. Падалка, Л. Хлебнікова та ін.); формування готовності майбутніх учителів музики до професійної діяльності (Е. Абдуллін, Є. Курішев, Л. Курішева, Т. Рейзенкінд, Н. Сегеда, З. Сирота та ін.); формування духовного потенціалу студентської молоді у процесі фахової підготовки (В. Воєводін, О. Олексюк, М. Ткач).

Питання формування уваги школярів розглядалося низкою педагогів та психологів, які досліджували сутність уваги, її властивості та зв'язок з особливостями індивіда (П. Гальперін, Ф. Гоноболін, М. Добринін, Ю. Дормашев, С. Рубінштейн, І. Страхов, В. Страхов, Н. Чуприкова та ін.), психофізіологами (А. Бару, М. Безруких, Т. Бетельова, І. Вартанян, Н. Дубровинська, О. Лурія, Д. Фарбер, Е. Хомська та ін.). Вікові особливості розвитку уваги досліджувалися І. Ахтам'яною, І. Баскаковою, Т. Бетелевою, Л. Виготським, Ф. Гоноболіним, Т. Дубовицькою, О. Єрмолаєвим, С. Лукомською, К. Мішановою, Є. Рибалко, С. Спічак, Г. Угаровою та ін.

Слухова увага є важливою складовою музичної діяльності дитини, а її формування – провідним завданням в музичному навчанні. Від рівня сформованості слухової уваги залежить здатність учнів повноцінно сприймати, аналізувати, виконувати музику, роздумувати про неї.

Метою статті є вивчення особливостей підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до формування слухової уваги молодших школярів, зокрема, таких її компонентів, як концентрація, стійкість, вибірковість, обсяг, переключення, розподіл.

У процесі музичного навчання дітей від шести до десяти років важливим є врахування вікових особливостей розвитку їх уваги, від чого залежить спроможність молодших школярів до слухового зосередження, його інтенсивності та тривалості. Як зазначає низка вчених, увага в онтогенезі

зазнає суттєвих змін, що зумовлено високою пластичністю мозкової організації та перебудови структурно-функціональних систем у процесі навчання і розвитку дітей (Т. Бетелева, Н. Дубровинська, Д. Фарбер). Увага учнів молодших класів має низку специфічних особливостей: у школярів відмічається велика чутливість до зовнішніх вражень, до нових предметів, які виступають джерелами збудження кори головного мозку, внаслідок чого учні відволікаються від того, на чому були зосереджені. Також учні початкових класів легше зосереджуються на предметах зовнішнього світу, ніж на власних думках та уявленнях, тому незначний подразник зовнішнього оточення може легко відволікти їхню увагу, і це призводить до загальної нестійкості уваги, виявів неуважності. Це пояснюється перевагою мимовільної уваги над довільною як реакція молодших школярів на зовнішні подразники (І. Ахтамьянова, Т. Бетелева, Н. Дубровинська, Д. Фарбер).

На думку С. Миколінської, “Слухова увага молодших школярів у музичній діяльності – це процес та результат налаштування на сприймання музичних явищ, що виявляється у здатності до зосередження на їх звучанні та художньо-змістовній сутності. Слухова увага виявляється у слуханні, виконанні музики та елементарній творчості, що сприяє аналізу звукової інформації, контролю та регуляції музичної діяльності в цілому” [6, с. 5].

Процес музичного навчання передбачає включення учнями довільних процесів слухання, мислення, запам'ятовування, виконання тощо. За твердженням І. Баскакової, Т. Дубовицької, С. Миколінської, І. Страхова та ін., у навчальній діяльності варто підключати різні рівні психічної активності учнів, підтримувати на уроці всі види уваги – довільну, післядовільну, а також і мимовільну, керувати процесами їх взаємозв'язку. Досягнення продуктивного перебігу музичної діяльності потребує знання особливостей уваги учнів, зокрема слухової, та передбачення вчителем поведінкових виявів школярів (зовнішнього реагування) під час виконання музично-практичних дій.

Розглядаючи динаміку процесу формування слухової уваги молодших школярів, у роботі з учнями першого класу слід очікувати на початку навчання швидкого включення мимовільної слухової уваги: її викликати новизна творів для сприймання та виконання. У процесі музичного навчання учні залучаються до сприймання та виконання музичних творів, що передбачає слуховий аналіз, контроль та самоконтроль тощо, і це складає певне навантаження на роботу довільної слухової уваги школярів.

Одним із необхідних чинників, який може викликати та втримувати довільну слухову увагу учнів першого класу, виступає емоційність музичних об'єктів, що викликає емоційний і значущий для школярів відгук. Це пояснюється фізіологічною особливістю дітей 6-7-літнього віку досягати внутрішнього стану активності та працездатності внаслідок реагування на емоційні чинники. Особливо це стосується дітей шести років, у яких відмічається недосконалість участі лобних відділів у сприйманні інформації, де здійснюється аналіз значення слів та мисленнєві операції (Д. Фарбер). У зв'язку з цим емоції у дітей 6-7 років виступають безпосередніми регуляторами

діяльності, тому в роботі з першокласниками доцільним буде організація музичної діяльності, спрямована на підвищення її емоційної значущості. Емоційно значущими для шестирічок будуть ігрові завдання, музично-дидактичні ігри, використання музичних творів на тематику, близьку інтересам дітей цього віку (музичні образи природи, птахів і тварин, казкові персонажі тощо). Сприятим слуховому зосередженню буде широке застосування наочності, оскільки в музичних враженнях учнів даного віку переважає візуальна сторона, і учні інтерпретують музику як частину наочно-образної картини життя.

Підвищити активність слухової уваги учнів 1-2 класів спроможні методи драматизації музичних творів: застосування проплескування, притупування, врахування динамічних ритмічних та темпових особливостей, що здійснюють на учнів емоційний вплив, і, як наслідок, рухові реакції тіла – рухи руками, головою, ногами, коливання всього тіла. Наприклад, ритмічні акценти можуть спровокувати у молодших школярів досить сильні рухові реакції. Музика є тим емоційним стимулятором, що формує позитивні емоції, підвищує збудливість вищих відділів ЦНС (О. Костюк), і тому підбір музичних творів для сприймання та виконання у 1-2 класах має враховувати закономірності емоційного впливу ритму та гучності музичних творів.

Стан активності та працездатності учнів 1-2 класів, який викликають емоційні стимули, зумовлює "генералізовану коркову активацію", коли на зовнішні впливи організм реагує активацією найрізноманітніших фізіологічних систем (Г. Хомич, Д. Фарбер). Є очевидним, що такий спосіб реагування є неекономічним, з цією фізіологічною особливістю пов'язані швидке вичерпання резервів організму, неможливість забезпечувати нормальне функціонування протягом тривалого часу. У зв'язку з такою незрілістю механізмів уваги немає функціональних можливостей для тривалої підтримки стійких станів, що виникають під час діяльності [8, с. 10], тому для підтримки стійкої музично-слухової уваги у дітей ефективним буде підбір музичних творів, невеликих за обсягом, невелика тривалість бесіди щодо прослуханого музичного твору, поетапність виконання завдань, оцінювання та самооцінювання етапів роботи.

Досягнення концентрації та стійкості слухової уваги під час слухання та виконання музичних творів передбачає відсутність факторів, які викликають відволікання. Варто зазначити, що надмірні рухові реакції під час моторної, ритмізованої музики можуть призвести до порушення слухової уваги через збудження інших ділянок кори головного мозку, що зумовлює втрату слухової спрямованості на сприймання музичного образу. У даному випадку урівноважити надмірну збудливість школярів від впливу музичного ритму, темпу, динаміки потрібно за рахунок спрямування вчителем слухової уваги школярів на вирішення певного завдання. Перебіг розумових операцій (аналіз, синтез, порівняння, узагальнення, класифікація тощо) під час вслуховування в розвиток музики сприятиме концентрації спрямованої слухової уваги на розгортання музичної тканини, зумовлюватиме втримання її стійкості. Для цього під час сприймання та інтерпретації музичних творів вчителю доцільно

спрямувати музично-слухову увагу учнів на пошук певних музичних компонентів – емоційного тону звучання музики, на уявне спілкування між слухачем та музичним твором, на отримання естетичної насолоди з подальшим усвідомленням музичних вражень тощо. Дозоване розумове напруження під час музичної діяльності сприятиме музичному розвитку учнів та формуванню компонентів слухової уваги.

Для учнів 3-4 класів їх віковий розвиток, набуті ними слуховий досвід та музично-слухові навички зумовлюють особливості слухової уваги, відмінні від учнів 1-2 класів: школярі стають все більше і більше здатними зосереджувати слухову увагу на головному, істотному. Фізіологічним підґрунтям слугує більша зрілість лобних відділів, де здійснюється оцінка змісту інформації [8, с. 20]. На восьмому році життя до взаємозв'язку активаційної та сприймаючої систем мозку приєднується інтелектуальна сфера (Г. Угарова), тому для школярів 8-10 років ефективними чинниками, що сприяють формуванню довільної слухової уваги, виступають емоційно нейтральні джерела: питання та завдання, що поставить вчитель, стануть для учнів внутрішньою спонукою, орієнтиром для вибіркової музично-слухової уваги, її розподілу. Учні 3-4 класів спроможні довше втримувати стійку слухову увагу, що ґрунтується на формуванні у даному віці більш економічної організації мозкових систем [8, с. 32]: нервова система дозріває до рівня врівноваженості процесів збудження та гальмування.

У віці 9-10 років (учні четвертого класу) доцільно більш інтенсивно тренувати розподіл музично-слухової уваги учнів, оскільки в даний період відмічаються ознаки зрілості довільної уваги (Д. Фарбер, Н. Дубровинська), перехід до спеціалізованих та диференційованих психічних процесів (І. Баскакова). Таке фізіологічне підґрунтя уможливорює здійснення контролю та самоконтролю за музично-слуховими діями в музичній діяльності, які відбуваються одночасно, що сприяє формуванню розподілу музично-слухової уваги школярів.

Отже, урахування вікових особливостей слухової уваги молодших школярів є важливою педагогічною умовою плідного музичного навчання учнів початкових класів. Це передбачає знання вчителем характерних ознак уваги у дітей від шести до десяти років, її виявів, закономірностей процесів її збудження та гальмування, і у зв'язку з цим застосування таких чинників впливу на молодших школярів, які є найефективнішими для кожної з мікрівікових груп. Впровадження запропонованої етапності формування слухової уваги молодших школярів проходило з урахуванням вікових особливостей молодших школярів. Тому майбутні учителі були зорієнтовані на оволодіння такою педагогічною майстерністю, яка б розширювала уявлення молодших школярів про художню творчість і, зокрема, творчість музичну, посилювала емоційну насиченість занять, сприяла розвитку асоціативного мислення, фантазії, уяви школярів, тобто забезпечувала музично-творчий розвиток молодших школярів у повному спектрі.

Використана література :

1. Андрущенко В. П. Основні тенденції розвитку вищої освіти України на рубежі століть (Спроба прогностичного аналізу). *Вища освіта України*. 2011. № 1. С. 11-17.
2. Аналіз впровадження реформи середньої освіти “Нова українська школа” / за ред. В. М. Мазярчука. Київ, 2018. 30 с.
3. Баскакова И. Л. К проблеме развития внимания в школьном возрасте. *Вопросы психологии познавательной деятельности* : [Сб. науч. трудов]. Москва : МГПИ, 1979. С. 3-9.
4. Бетелева Т. Г., Дубровинская Н. В., Фарбер Д. А. Сенсорные механизмы развивающегося мозга. Москва : Наука, 1977. 175 с.
5. Дубровинская Н. В. Нейрофизиологические механизмы внимания. Онтогенетическое исследование. Москва : Наука, 1985. 144 с.
6. Миколінська С. І. Методика формування слухової уваги молодших школярів на уроках музики : автореф. дис. ... канд. пед. наук : спец. 13.00.02 “Теорія та методика музичного навчання”. Київ : 2013. 20 с.
7. Парфентьева И. П. Формування мистецької рефлексії у майбутніх вчителів музичного мистецтва. *Теорія та методика мистецької освіти. Наукова школа Г. М. Падалки* : колективна монографія / під наук. ред. А. В. Козир. Вид. друге, допов. Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2011. С. 285-291.
8. Фарбер Д. А., Корниенко И. А., Сонькин В. Д. Физиология школьника. Москва : Педагогика, 1990. 64 с.
9. Ярошевська Л. В. Методика диригентсько-хорової підготовки майбутнього вчителя музики на основі традицій Одеської хорової школи : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02 / Л. В. Ярошевська ; М-во освіти і науки України, Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова. Київ, 2017. 215 с.

References :

- [1] Andrushchenko V. P. Osnovni tendentsii rozvytku vyshchoi osvity Ukrainy na rubezhi stolit (Sproba prohnostychnoho analizu). *Vyshcha osvita Ukrainy*. 2011. № 1. S. 11-17.
- [2] Analiz vprovadzhenia reformy serednoi osvity “Nova ukrainska shkola” / za red. V. M. Maziarchuka. Kyiv, 2018. 30 s.
- [3] Baskakova I. L. K probleme razvitiya vnimaniya v shkolnom vozdaste. *Voprosy psihologii poznavatelnoi deyatelnosti*: [Sb. nauch. trudov]. Moskva : MGPI, 1979. S. 3-9.
- [4] Beteleva T. G., Dubrovinskaya N. V., Farber D. A. Sensornye mehanizmy razvivayushegosya mozga. Moskva : Nauka, 1977. 175 s.
- [5] Dubrovinskaya N. V. Nejrofiziologicheskie mehanizmy vnimaniya. Ontogeneticheskoe issledovanie. Moskva : Nauka, 1985. 144 s.
- [6] Mykolinska S. I. Metodyka formuvannia slukhovoї uvahy molodshykh shkoliariv na urokakh muzyky : avtoref. dys. ... kand. ped. nauk : spets. 13.00.02 “Teoriia ta metodyka muzychnoho navchannia”. Kyiv : 2013. 20 s.
- [7] Parfentieva I. P. Formuvannia mystetskoi refleksii u maibutnikh vchyteliv muzychnoho mystetstva. *Teoriia ta metodyka mystetskoi osvity. Naukova shkola H. M. Padalky* : kolektivna monohrafiia / pid nauk. red. A. V. Kozyr. Vyd. druhe, dopov. Kyiv : Vyd-vo NPU imeni M. P. Drahomanova, 2011. S. 285-291.
- [8] Farber D. A., Kornienko I. A., Sonkin V. D. Fiziologiya shkolnika. Moskva : Pedagogika, 1990. 64 s.
- [9] Yaroshevska L. V. Metodyka dyryhentsko-khorovoi pidhotovky maibutnoho vchytelia muzyky na osnovi tradytsii Odeskoi khorovoi shkoly : dys. ... kand. ped. nauk : 13.00.02 / L. V. Yaroshevska ; M-vo osvity i nauky Ukrainy, Nats. ped. un-t im. M. P. Drahomanova. Kyiv, 2017. 215 s.

Пуйова В. И. Подготовка будущих учителей музыкального искусства к формированию слухового внимания младших школьников в классе фортепиано.

Развитие и модернизация музыкального образования в Украине в современных социально-экономических условиях приобретают все большую значимость. Проблемой высшего педагогического образования сегодня является проблема качественной подготовки специалистов для музыкальной школы, а также будущих учителей музыкального искусства для общеобразовательной школы. Выпускники факультетов, осуществляющих подготовку

учителей музыкального искусства, получают в целом достаточные знания по отдельным дисциплинам своей специальности, но преимущественно не обладают необходимыми специфическими навыками и умениями, например, формирования слушательского внимания учащихся.

В статье отражены особенности подготовки будущих учителей музыкального искусства к формированию слухового внимания младших школьников, умения учитывать возрастные особенности, присущие ученикам младших классов, которые в процессе музыкальной деятельности в классе фортепиано влияют на актуализацию их слухового внимания, поскольку они имеют влияние на возможность младших школьников к слуховому сосредоточению, его интенсивности и длительности.

Это предполагает знание учителем характерных признаков внимания у детей от шести до десяти лет, его проявлений, закономерностей процессов ее возбуждения и торможения, и в связи с этим применение таких факторов воздействия на младших школьников, наиболее эффективных для каждой из микровозрастных групп. Внедрение предлагаемой этапности формирования слухового внимания младших школьников проходило на основе возрастных особенностей младших школьников. Поэтому будущие учителя были ориентированы на овладение таким педагогическим мастерством, которое расширяло бы представления младших школьников о художественном творчестве и, в частности, творчестве музыкальном, усиливала эмоциональную насыщенность занятий, способствовала развитию ассоциативного мышления, фантазии, воображения школьников, то есть обеспечивала музыкально-творческое развитие младших школьников в полном диапазоне.

Ключевые слова: музыкальная деятельность, слуховое внимание, младшие школьники, урок музыкального искусства.

РУЮВА V. Preparation of future teachers of music art for formation of hearing attention of young schoolchildren in the foriepiano class.

The article discusses the typical age characteristics of primary school children, in the lower grades. These features are in the process of musical activity affect the actualization of musical-auditory attention of students. The teacher should take into account the age characteristics of children six to ten years, because they affect the ability of children to the hearing concentration, intensity and duration.

The specific age characteristics primary school children is high sensitivity to external impressions, new items, resulting in students being distracted from what were concentrated. Also for primary school students are characterized by a General instability of attention, symptoms of inattention. Pupils easier to focus on the objects of the external world than their own thoughts and views, so minor irritant external environment can easily distract their attention.

In working with children six or seven years expedient is to organize musical activities, which will focus on enhancing its emotional significance (the inclusion of musical and didactic games, the use of musical works on the theme of images of nature, birds and animals, fairy tale characters). It is important to choose music, small volume, hold a brief conversation about the heard music, to perform the task in stages, to evaluate small stages.

Children from 8 to 10 years can focus when sources of attention is emotionally neutral factors (questions and tasks). Also children can focus auditory attention on the main. At the age of 9-10 years, fourth grade students, should be trained distribution and selectivity musical-auditory attention of students. To do this, children must exercise control over the music-hearing actions that occur simultaneously. Questions and tasks set by the teacher, should be the benchmark for selectivity musical-auditory attention, its distribution.

Keywords: *the musical activity, the auditory attention, the young school children, the lesson of music.*